

gyndelsen med de to, som hjemsendtes til Finland, viser jo, i hvilken Retning Vinden blæste. Jeg vil kun udtale min Glæde over, at det lykkedes at fri de andre for Hjemsendelse. De Folk sad fængslede i ca. 5 Uger uden at faa nogen som helst Erstatning derfor. De sad i hele den Tid i Cellefængsel, at det var nødvendigt, har jeg haft vanskeligt ved at indse. Nu ere de imidlertid borte, og jeg glæder mig, som sagt, over, at det lykkedes at fri disse politiske Flygtninge for at blive hjemsendte til Rædselsregimentet i Rusland. De kende uden Tvivl de Forhold, som nu ere raadende der, Forhold, der nu ere afslørede derved, at Politidirektørerne i Moskwa og Kischinew sidde anklagede for Bedrageri, Embedsforsømmelighed, Pengeafpresning og Falsk. De have arbejdet sammen med Tyve og Mordere, have plyndret og stjaalet, og de revolutionære have i stor Udstrækning faaet Skyld for de Forbrydelser, som blev begaaede. Man forstaar derfor, at det er meget let at hæfte en politisk Anklage paa Folk, der leve under slige Forhold, i et Land, der er blevet regeret paa en saadan Maade, som det er blevet afsløret ved den sidste Tids Tildragelser.

Jeg benytter derfor Lejligheden til at nedlægge en bestemt Protest imod, at vi i den Udstrækning, som det her er sket, anvende en gammel Lovbestemmelse til at forfølge fredelige Udlændinge, som have søgt Ly her i Landet for en Tid. Naar disse Folk ikke forse sig mod Landets Love og Ordning i det hele taget, forekommer det mig, at man meget vel maatte kunne vise Varsomhed og lade det være nok med de 10 Mand, som nu have maattet lide for den Nervøsitet, der havde grebet Øvrigheden paa Grund af Balotti-Affæren, og søge at undgaa Gentagelser i Fremtiden.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de udenlandske Arbejdere, vil jeg endvidere gerne sige, at det er ikke Forbud imod, at fremmede Arbejdere drage herind og søge at finde deres Udkomme, vi ønske. Hvad vi ønske, er at skabe en human og samfundsmæssig Behandling ogsaa af de indførte udenlandske Arbejdere. Socialdemokraternes Kongres har gentagne Gange haft Lejlighed til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Ved den sidste internationale Kongres blev det fastslaaet, at det ikke var Socialdemokraternes Opgave at hindre Indvandring, men hvad man vilde tilstræbe, var Beskyttelse og Forholdsregler for at hindre Udbytning af

disse Folk gennem lang Arbejdstid og lav Løn.

I sidste Samling var jo Spørgsmaalet om disse udenlandske Arbejdere fremme til Behandling. Der vedtoges en Lov, som bød adskillige Fordele, idet den satte Boligforholdene under Kontrol, indførte særskilte Soverum for gifte og ugifte, fastsatte Bestemmelser om det tilbørlige Rumfang i Boligerne, gav Sundhedsbestemmelser og Bestemmelser om, at Kontrakterne skulde affattes paa de vedkommende Arbejders Modersmaal samt Bestemmelser om Sygeforsikring, hvorhos der stilledes i Udsigt, at der kunde ansættes Tilsynsmænd til at varetage Lovens Overholdelse. Vi anførte den Gang et Par Ændringer, som efter vor Mening vilde have forbedret Loven, og som det netop har vist sig vilde have været i høj Grad betimelige under Hensyn til de Voldshandlinger, som ere begaaede af den foromtalte Balotti. Vi stillede Forslag om, at der for udenlandske Arbejdere skulde være Adgang til, hvis Forholdene viste sig at være uudholdelige for dem, at hæve deres Kontrakt, selv om de til at begynde med var bundne for en hel Sæson, samt at det skulde være en Pligt for deres Arbejdsherrer at betale dem den Løn, de mulig maatte have til gode, naar Kontrakten hævedes. Det sidstnævnte Spørgsmaal er blevet ret aktuelt ved Balotti-Affæren, idet i alt Fald de hidtil fremkomne Oplysninger stærkt tyde paa, at om det end ganske vist var en i høj Grad uhyggelig og forbryderisk Hævnhandling, han udførte, saa stod det dog for hans Bevidsthed saaledes, at der neppe var anden Udvej til at skaffe sig Opbrejning, fordi han ikke havde faaet de Penge, han mente at have til gode. Naturligvis kan det ikke siges, at Lovbestemmelser i den Retning, vi foreslog, om de var blevne gennemførte, havde hindret disse Forbrydelser, men der er ikke Tvivl om, at det i alt Fald i en Mængde Tilfælde vilde være i høj Grad gavnligt, om saadanne Lovbestemmelser eksisterede, saaledes at de Folk ikke i den Grad var tvungne til at blive en lang Tid paa et Arbejdssted, hvor de ikke kunde finde sig i at være, og at de ikke var afskaarne fra at faa den Løn, for hvilken de have udført Arbejde i en vis Del af den oprindelig fastsatte Kontrakts Tid. De Ændringsforslag, vi derfor stille, gaa ud paa at give Adgang til saadan Opsigelse.

I § 4 foreslaa vi indsat, at der foruden Kontrakterne ogsaa skal udstedes autoriserede Opsigelsesblanketter, og at